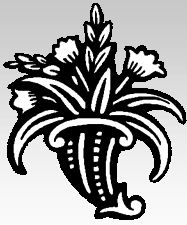
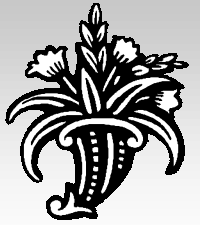

השבת

של רבי נחמן מברסלב

מנחת קנאות ...

[לקוטי הלכות ד' - גילוח ג' - ט"ו]

וזה בחינת עומר שעורים, שהוא מנחת קנאות בחינת תוכחה בחינת מה שמקנא ומוכיח הבעל לאשתו: **אל תסתרי עם איש פלוני**, כך התוכחה של הצדיק שמוכיח את כנסת ישראל לבל יסתרו עם איש פלוני.

וזהו אל תסתרי, אל תסתרי דייקא. כי כל הרהורי עבודה זרה, דהיינו כל הכפירות הבאים על איזה אדם, זה בחינת ניאוף, בבחינת האשה המנאפת תחת אשה תקח את זרים, שזה נאמר שם על חטא עבודה זרה בחינת פגם אמונה.

וזהו אל תסתרי וכו', כי כל המשחבות הללו הם בלט בסתר, ואין איש יודע מהם כי אם בוחן לבבות, בבחינת **פן יהיה בכם איש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר**. ודרשו רבותינו ז"ל בסתרו של עולם וכו'.

ועיקר התוכחה של הצדיק לכנסת ישראל, הוא על האמונה שהיא יסוד כל התורה כולה כנ"ל.

וזהו אל תסתרי עם איש פלוני, שלא יניח לכנוס אצלו הכפירות של איש פלוני, דהיינו הבעל דבר. ולא יניח אותו לטמא דעתו, חס ושלוש, רק יגרש מדעתו ולבו כל אלו המחשבות והבלבולים ולא יטעון עמהם כלל. רק יסלקם מדעתו לגמרי. ויעשה עצמו כבהמה, ויסמוך על אמונה לבד, כמו שכתוב (תהלים ע"ו) **ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך**.

וזה בחינת מנחת שעורים שהוא מנחת קנאות שהוא מאכל בהמה, בחינת **בהמות הייתי עמך** כנ"ל, וזהו בחינת התוכחה שהיא בדרך בזיון לפעמים.

וזהו גם כן בחינת מנחת קנאות, דהיינו תוכחה שבאה מן השעורים שהוא מאכל בזוי של בהמות, בחינת התוכחה שבאה בדרך בזיון, ועל ידי זה נמשך החסד ...

עצות

[לקוטי עצות - נגינה, ה']

❖ על ידי תיקון הברית זוכה שיזדכך קול רנתו, ואזי על ידי שמיעת קול רנתו ונגונו לבד, ה' יתברך רואה מי שמצר לנו איזה אומה מהשבעים לשון מצר לנו ומושיענו מהצרה. על כן כשיש, חס ושלוש, איזה גזרה וצרה לישראל מאיזה אומה, אזי טוב לנגן הנגון של אותה האומה שמצר להם חס ושלוש, כי על ידי רנה

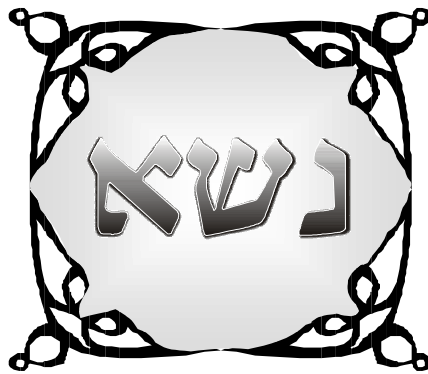
ונגון לשם שמים יכולין לעורר רחמיו יתברך שיראה בצרותינו שיש לנו מאותה האומה ויושיענו מהם.

תפילה

[לקוטי תפילות א' - תפילה כ"ז]

... ותעזרני ותזכני שיזדכך קולי על ידי זה, ואזכה לכבד את ה' מהוני ומגרוני, שתהיה בעזרי שאזכה לעבד אותך תמיד בשמחה, בקול רנה וזמרה ושירים ונגונים דקדושה, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית ה'.

ואזכה שיזדכך קול רנתי כל כך, עד שעל ידי הנגון לבד ששיר ונרנן לפניך, על ידי זה תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בעינינו וצרותינו, ותסתכל ותשיגח ברחמיך,

איזה אומה מצרה לנו, ותושיענו ותצילנו מהם. ותקיים בנו מקרא שכתוב, וירא (ה') בצר להם בשמעו את רנתם.

מלא רחמים על עמך ישראל תמיד, הביטה בעינינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו, וראה את עמך ישראל מרודים מאד, ואין עוזר ואין סומך ואפס עצור ועזוב. עשה למענד ולא למעננו, עשה למען הצדיקים אמתיים שוכני עפר, **לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם**. עשה למענד והושיענו. ותטה לב המלכות והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותגרש ותשבר ותבטל כל מחשבותם הרעות שיש להם על ישראל עמך הקדוש.

ותבטל ברחמיך כל הגזרות רעות וכל הפקודות שאינן טובות לישראל, הן אותן הגזרות והפקודות שכבר נגזרו, והן אותם שרוצים לגזר עדין חס ושלוש, כולם תשבר ותעקר ותבטל אותם בביטול גמור, ותהפוך לב כל הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה תמיד. כי אתה ידעת ה' אלקינו, כי אין מי שיעמד בעדנו עתה בעוקבא דמשיחא בעת צרה הזאת, כי אם רחמיך הרבים לבד, **שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך**.

זכנו ברחמיך הרבים שיזדכך קול רנתנו, עד שזוכה להמתיק כל הדינים ולבטל כל הצרות וכל הגזרות מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי הנגונים לבד שתשמע קול רנתינו ויערב לך רנונו, ותרחם עלינו ותושיענו.

סיפור

(מספר חיי מוהר"ן, פ"ה)

... אחר הדלקת נר חנוכה בלילה, אורח נכנס לבעל הבית. ושאל לבעל הבית מאין פרנסתך. והשיב לו אין לי פרנסה קבועה בביתי רק מחיתי מן העולם. ושאל לו מה אתה לומד והשיב לו. והיו משיחים יחד. עד שנכנסו בתוך שיחת דברים היוצאים מן הלב, והתחיל הבעל הבית להשתוקק ולהתגעגע מאד איך משיגים ומגיעים לאיזה דבר מעלה שבקדושה. אמר לו האורח אני אלמד עמך ותמה הבעל הבית והתחיל לחשוב אולי אינו בן אדם כלל. אך חזר וראה שהוא מדבר עמו כדרך בני אדם.

אך תכף נתחזק האמונה אצלו להאמין בו. והתחיל תכף לקראו רבי, ואמר לו: קודם כל אני מבקש ללמוד מכם איך להתנהג בכבודכם ואין צריך לומר שאפגם ממש בכבודכם, חס ושלוש. רק אף על פי כן, בן אדם קשה לו להזהר לגמרי כראוי, על כן אני רוצה שתלמדוני איך לנהוג בכבודכם. והשיב לו: כעת אין לי פנאי, בעת אחר אבוא אצלך ואלמדך זאת, וכעת אני צריך לילך מכאן.

ואמר לו: גם על זה אני צריך ללמוד מכם כמה אני צריך ללוות אתכם, ואמר לו: עד אחר הפתח. והתחיל לחשב: איך אצא עמו כי כעת אני עמו בין הבריות ואם אצא עמו לבדו מי יודע מי הוא. ושאל לו ואמר לו: יש לי פחד לצאת עמכם. השיב לו: אם אני יכול כזאת ללמוד עמך, גם עתה אם ארצה לעשות לך איזה דבר מי ימחה בידי. ויצא עמו מן הפתח.

ואזי תכף חטף אותו והתחיל לפרוח עמו, והיה קר לו ולקח מלבוש ונתן לו, ואמר לו: קח זה המלבוש וייטב לך ויהיה לך אכילה ושתייה וכל טוב ותשב בביתך, ופרח עמו.

בתוך כך, הסתכל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא בביתו, אך הסתכל והנה הוא מדבר עם בני אדם ואוכל ושותה כדרך העולם, בתוך כך חזר והסתכל והנה הוא פורח כבתחילה, חזר והסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא פורח, וכן היה מתנהג זמן רב.

אחר כך, הוריד אותו בין שני הרים בגיא,

לזכות לכל הישועות

נְחַמְנוּ נְחַמְנוּ נְחַמְנוּ מְאוֹמָן

טוב להגיד ולשיר

ומצא שם ספר, והיו בו צרופי אותיות אז"ח הוא ד' וכו', והיה מצויר בהספר כלים ובתוך הכלים היו אותיות. גם היה בתוך הכלים אותיות של הכלים שיכולין לעשות על ידם אלו הכלים, והיה לו חשק מאד ללמוד את הספר.

בתוך כך, הסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא שם, והתיישב עצמו לעלות אל ההר, אולי ימצא שם איזה ישוב.

וכשבא אל ההר, ראה עומד שם אילן של זהב עם ענפים של זהב, ועל הענפים תלויים כלים, כמו אלו הכלים המצוירים בספר, ובתוך הכלים היו כלים שעל ידם עושים אלו הכלים. והיה חפץ ליקח משם הכלים ולא היה יכול, מחמת שהיו נסבכים שם על הענפים שהיו בעקמימות. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו.

והיה לו פליאה גדולה, מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם! והיה חפץ לספר זאת לבני אדם אך איך מספרין פליאה כזו לבני אדם מה שאין ראוי להאמין.

בתוך כך, הסתכל מן החלון וראה את האורח הנ"ל, והתחיל לבקש אותו מאד שיבוא אצלו, ואמר לו: אין לי פנאי כי אני הולך אצלך. אמר לו: זה בעצמו נפלא בעיני, הרי אני כאן ומה זה שאתם הולכים אצלי. השיב לו: בשעה שנתרצית לילך עמי ללוות אותי מן הפתח, אז לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מן הגן עדן התחתון והנפש רוח נשאר אצלך. ועל כן, כשאתה מדבק מחשבתך לשם, אתה שם ואתה ממשיך הארה ממנו אליך, וכשאתה חוזר לכאן אתה כאן.

ואיני יודע מאיזה עולם הוא, מעולם טוב הוא בודאי ועדיין לא נגמר ולא נסתיים.

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - ד"א)

דרך כמה אנשים שאומרים אחר הסתלקות הצדיק, חס ושלום, שעתה כבר לא נשאר לנו כלום, חס ושלום, ואף על פי שמצד אחד אומרים קצת אמת, כי בודאי לא נשאר ממש צדיק כזה כמו שאמרו רבותינו ז"ל **פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה** וכו', אבל אף על פי כן אסור לישאר, חס ושלום, בזה לומר שמחמת זה אפס תקוה, חס ושלום, כי נהפך הוא כי לא יטש ה' את עמו לעולם, וממשלתך בכל דור ודור.

על כן צריכין להאמין שאף על פי שצריכין בודאי להתגעגע מאד אחרי הצדיק האמת בחינת משה, אף על פי כן צריכין לסיים בדברי נחמה, לנחם ולשמח עצמו בהשאתו, דהיינו חדושי התורה הקדושה שנשאר ממנו על ידי ספריו ותלמידיו, כי מהצדיק האמתי בודאי נשאר השארה טובה לנצח, רק צריכין לבקש ולחפש הרבה כנ"ל.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - שלא להתעקש על שום דבר... ת"ל)

אין דרכו (של רבינו ז"ל) לייפץ את האדם ולגזור עליו בדוקא שיעשה דוקא כמו שהוא מצוה, רק הוא מייצעו בדרך עצה טובה: אם יעשה יעשה ואם לאו לאו. אף על פי שרצונו שיעשה כך, אף על פי כן, אין דרכו לדחוק על שום דבר שיהיה דוקא כך, אלא אם יהיה יהיה ואם לאו לאו. ויש לי כמה טעמים על זה.

גם אני יודע, שכל טובות עולם הזה אין טובות שלמה, וכל טובה מטובות עולם הזה מוכרח שיתגלגל ממנה איזה דבר שאינו טוב. כי אי אפשר שיהיו טובות עולם הזה שלמות לגמרי, על כן אינו רוצה לגזור ולדחוק את האדם שיעשה דוקא כרצונו, פן בסוף, כשיתגלגל איזה דבר לא טוב מזה, יתרעם עליו שעל ידי עצתו בא לו זאת. וכן, בכל דבר, אינו דוחק את השעה שיהיה דווקא כך; ואפילו על המשרת אינו יכול לדחוקו, שיעשה דווקא תכף את מה שצריך לעשות.

ואמר [רבינו ז"ל] אז בתחילת שיחה זאת: אני חזק בכל הדברים שלי. כי בכל דבר ודבר מהדברים שלי, יש לי כמה טעמים. וגם בזה אני חזק מאד, מה שאיני גוזר על האדם שיעשה דווקא וכו' כנ"ל, כי יש לי כמה טעמים על זה, וגם אני יודע שכל טובות עולם הזה וכו' כנזכר לעיל.

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - ע"ה)

כל הדברים שבעולם כלולים מארבעה יסודות שהם: אש, רוח, מים, עפר; וגם האדם כלול מארבעה יסודות הנ"ל, וחיותו על ידי המאכל שכלול גם כן מארבעה יסודות, כי עיקר הרוח חיים נמשך לאדם על ידי אכילתו, כנראה בחוש, שעל ידי זה קיום חיות האדם.

אבל באמת, **לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' וכו'**, היינו על ידי הרוח חיים שהמשיך ה' יתברך לתוך דבר המאכל, על ידי זה יחיה האדם, ועיקר החיות הוא על ידי התורה, שמשם תוצאות הרוח חיים, כמבואר בפנים, על כן צריכין לאכול על פי התורה, בבחינת **ותורתך בתוך מעי**, כי אין כח להדבר הנאכל להחיות את האדם כי אם על ידי התורה שמשם עיקר החיות, בחינת **על כל**

מוצא פי ה' יחיה האדם.

וזה בחינת הברכה שצריכין לברך על כל דבר שאוכלין, כי הברכה הוא בחינת **מוצא פי ה'**, בחינת הרוח חיים דקדושה, שהוא הרוח ממללא שעל ידי זה עיקר החיות.

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רס"ו, ב')

אמונה היא בחינת כלי, לקבל את האור החכמה בתוכה. כי אור ה' יתברך בעצמו כביכול, אי אפשר לקבל מחמת ריבוי אור, ואי אפשר לקבלו כי אם על ידי כמה וכמה כלים. ועיקר כלל כל הכלים של הקדושה, נעשין רק על ידי אמונה, כי על ידי אמונה - שמאמינים בו יתברך, בלי שום חכמה ושכל - על ידי זה נעשה כלי.

וכשזוכה להיות חזק ותקיף באמונתו, אז זוכה אחר כך שיתהווה מבחינת האמונה כלי, עד שיקבל בתוכו בחינת האור, עד שיזכה לאיזה השגה, והכל כפי תוקף האמונה שהיה לו.

והעיקר הוא אמונת חכמים, כי מעוצם גדולתו ורוממותו יתברך אי אפשר לזכות אפילו לבחינת אמונה, כי אם על ידי החכם והצדיק האמיתי, שזכה על ידי יגיעתו ועבודתו ואמונתו השלימה להשיג השגת אלקותו יתברך, והם יכולים להמשיך לנו מאורו וטובו יתברך, להכניס בנו אמונה הקדושה.

וגם מהצדיקים האמיתיים אי אפשר לקבל כי אם על ידי אמונה דהיינו אמונת חכמים שצריכין להאמין בהם באמונה לבד כי גם אור הצדיקים האמיתיים רחוק וגבוה מאתנו מאד מאד ואין לנו שום השגה ותפיסה בהם, בהצדיק, ואי אפשר לנו להתקרב אליו ולקבל ממנו כי אם על ידי אמונה לבד דהיינו אמונת חכמים, כי צריכין כמה וכמה כלים דקדושה לקבל בתוכם את אור הקדושה.

ועיקר הכלים נעשין על ידי אמונת חכמים, בבחינת **ויאמינו בה' ובמשה עבדו**, כי אי אפשר להאמין בה' כי אם כשמאמינים במשה עבדו, דהיינו בחינת **אמונת חכמים**, וזה עיקר החילוק וההבדל שבין ישראל לעכו"ם, כי גם חכמי העכו"ם מאמינים בו יתברך.

המקום שבו נולדנו ונתקשרנו בהאמת באור האמת בהאבה חזקה ונשגבה ונוראה שאין כמוה בעולם.

עלינו להודות ולהלל לה', בקול רינה ותודה, על גודל החסד הנפלא והנורא עד אין סוף ואין תכלית, שעשה ה' יתברך עמנו (עמד) ועם כל ישראל, לקרבנו (לקרבך) לאור קדוש ונורא כזה, שאי אפשר לדבר בזה כלל, שמקבץ כל הנדחים ואבודים כמונו היום, בדור החושך הזה ומכניסים בתוך הקדושה העליונה עלאה דעלאה, עליונה שבעליונות, אשריך וטוב לך שזכית לזה.

120 life